

Τιμή τῆς Συνδρομῆς
Εἰς τὴν Πόλιν Διεύθυν. 6
Εξωτερικῶν 3
Ταχυδρομικῶν 1 1/2

Αἱ συνδρομαὶ γίνονται ἐνταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ καὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρά-
τους, κατὰ τοὺς ἑπιστάτας τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 24 ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀρ. 13560. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Διαταγμά. Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

Κατὰ συνέπειαν τοῦ ὑπ' Ἀρ. 13559 σημερινοῦ δια-
τάγματος τοῦ περὶ ὀργανισμοῦ τῶν ἐπὶ τῆς ὀχυρωματοποιΐας
καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἀξιωματικῶν, θέλοντες νὰ διορίσωμεν
ἐν μέρει εἰς τὰ ἀξιώματα ταῦτα·

Διατάττομεν τὰ ἑξῆς.

Διορίζονται οἱ Κύριοι

Γκαρυτ Ὑποσυνταγματάρχης, Ἀρχηγὸς τοῦ σώματος
τῶν ὀχυρωματοποιῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν.

Βιαλιάνος,	Ταγματάρχης.
Δεῶ,	Λοχαγός.
Σταυρίδης,	Ὑπολοχαγός.
Ἡσαΐας,	} Ἀνθυπολοχαγοί.
Μανιτάκης,	
Καλλέργης,	

Οἱ Ἀξιωματικοὶ θέλουσιν ταχθῇ εἰς τὴν τάξιν των καὶ
ἀρχίσουσιν τὰς ἐργασίας των ἀπὸ πρώτης τοῦ ἐρχομένου
Αὐγούστου.

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς τοῦ Τακτικοῦ σώματος θέλει
γνωστοποιήσῃ μετὰ ταῦτα εἰς ἕκαστον τὸν διορισθσό-
μενον εἰς αὐτὸν τόπον.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 28 Ἰουλίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΙΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 13561. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Στρατηγὸν Τρεζέλ.

Σὰς πέμπει ἐμπερίκλειστον ἡ Κυβέρνησις τὸ περὶ ὀργανι-
σμοῦ τοῦ σώματος τῶν ὀχυρωματοποιῶν καὶ ἀρχιτεκτονικῶν

διάταγμα, τροποποιημένον κατ' ὅσας παρατηρήσεις ἐκάμε-
τε εἰς τὸ πρῶτον σχέδιον.

Λαμβάνετε παρομοίως τὸ διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου δι-
ορίζεται ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος, ὁ ταγματάρχης, καὶ ἄλ-
λοι ἀξιωματικοί, οἵτινες ἀποτελοῦν πρὸς τὸ παρὸν τὸ σώ-
μα τῶν ἐπὶ τῆς ὀχυρωματοποιΐας καὶ ἀρχιτεκτονικῆς ἀξιο-
ματικῶν.

Εἰς τὰ εἰρημένα ἔγγραφα συνάπτεται ὡς συμπλήρωμα
καὶ ἡ ὁδηγία μετὰ τὰ συνοδευόντα αὐτῇ παραδείγματα.

Θελετε φροντίσει, Κύριε Στρατηγέ, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν
ἁπλῶν διαταγμάτων.

Οἱ διαλαμβανόμενοι εἰς τὸ ψήφισμα ἀξιωματικοὶ θέ-
λουσιν ταχθῇ εἰς τὴν τάξιν των καὶ ἀρχίσουσιν τὰς ἐργασίας
των ἀπὸ α' τοῦ ἐρχομένου Αὐγούστου. Φροντίσατε λοιπὸν
νὰ προσδιορίσετε κατὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἕ-
καστον αὐτῶν τὸν τόπον, ὅπου μέλλει νὰ ὑπουργήσῃ.

Ὁ ὑποσυνταγματάρχης ὁ ἀρχηγὸς τοῦ σώματος θέλει
λάβει τὰς περὶ τούτου διαταγὰς σας καὶ εἰδοποιήσῃ τοὺς
ἀξιωματικούς, ὅτι ἕκαστος εἰς τὸν τόπον τοῦ διορισμοῦ του
θέλει ἐπιφορτισθῇ καὶ τὴν διεύθυνσιν τῶν ἔργων, ὅσα
ἀνάγονται εἰς τὴν πολιτικὴν διοίκησιν. Ἡ Κυβέρνησις ἔχει
τὴν φροντίδα νὰ σὰς εἰδοποιῇ περὶ αὐτῶν κατὰ τὰς περιστά-
σεις, ὥστε τὸ μέρος τοῦτο τῆς ὑπηρεσίας νὰ κανονίζεται
κατὰ τὸν ὠφελιμώτερον εἰς τὴν ἐπικράτειαν τρόπον.

Ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ Αὐγούστου τὸ πολεμικὸν ταμεῖον
θέλει ἀναδεχθῇ καὶ τὴν πληρωμὴν εἰς τοὺς ἀξιωματικούς
τοῦ σώματος, τούτου τοῦ μισθοῦ αὐτῶν καὶ τῶν παρεπομένων,
καθὼς διαλαμβάνει τὸ ψήφισμα.

Ἡ περιγραφὴ τῶν διακριτικῶν σημείων τῶν βαθμῶν
κατὰ τὰ διάφορα σώματα τῶν τακτικῶν στρατευμάτων μὲν
φάνη ὅτι δὲν πρέπει νὰ καταχωρισθῇ εἰς εἰδικὸν περὶ τοῦ
τακτικοῦ σώματος διάταγμα.

Καὶ τοῦτο μέλλει νὰ κανονισθῇ ἰδιαιτέρως.

Δεχθῆτε, Κύριε Στρατηγέ, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέ-
του ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 28 Ἰουλίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας
Ν. ΣΠΙΛΙΑΔΗΣ.

Πράξις Δικαστική.

Ἀρ. 881. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ἡ Πρωτόκλητον Δικαστήριον τοῦ Τμήματος
τῆς Ἀργολίδος.

Θεωρήσαν τὴν ἀπὸ τὴν εἰκοστὴν ἕκτην τοῦ παύσαν-
τος Ἰουλίου σημειωμένην ἀγωγὴν τοῦ Κ. Σταμάτη Μπου-
ντούρη κατὰ τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδωροπούλου, διὰ τῆς ὁ-
ποίας ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ νὰ τὸν πληρώσῃ ἐν θαλασσο-
δανειον συνιστάμενον εἰς κεφάλαιον ταλλήρων τῆς ῥηγγίνας
ἑκατομμυρίων τριακοσίων Ἀρ. 2.300 ὁμοῦ καὶ τοὺς συμφε-
ρέντας θαλασσίους τόκους, αὐτῶν, καὶ νὰ ἐμποδισθῇ ἢ ἐν-
τεῦθεν ἀναχώρησίς του, ἐὰν δὲν τὸν δώσῃ περὶ τούτων ἀξιο-
χρεων ἐγγυητήν.

Θεωρήσαν τὴν ὑπ' Ἀρ. 661 πρᾶξιν τοῦ Δικαστηρίου
χρονολογουμένην τῇ εἰκοστῇ ἕκτῃ τοῦ αὐτοῦ μηνός, δι'
ἧς ἐνεκρίθη νὰ ἐμποδισθῇ ἢ ἐντεῦθεν ἀναχώρησις τοῦ ῥηθέν-
τος Θεοδωροπούλου, ἐὰν δὲν δώσῃ ἀξιοχρεων ἐγγυητήν, δι'
ὅσα ὁ Κ. Μπουντούρης ἀπαιτεῖ παρ' αὐτοῦ.

Θεωρήσαν τὴν παρὰ τοῦ Κωνσταντίνου Θεοδωροπούλου
πρὸς τὸν Ἐκτακτὸν Ἐπίτροπον τῆς Ἀργολίδος παρουσιασθεῖ-
σαν καὶ παρ' αὐτοῦ διευθυθεῖσαν πρὸς τὸ Δικαστήριον ἀνα-
φορὰν χρονολογουμένην τῇ τριακοστῇ πρώτῃ τοῦ λήξαν-
τος Ἰουλίου, δι' ἣν παρατταίνων ὅτι τινὲς τῶν δανειστῶν του
ἐνῆξαν αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο, ἐν ᾧ παρεπιδημεῖ
ἐνταῦθα προσωρινῶς, ἐπὶ σκοπῷ νὰ συναῇ ὀλίγα τινὰ λει-
ψανα τῆς τύχης του, διὰ νὰ ἐκπληρώσῃ δι' αὐτῶν τὰς δικαί-
ας τῶν δανειστῶν του ἀπαιτήσεις, καὶ ἐν ᾧ ὡφείλον νὰ ἐν-
άξωσιν αὐτὸν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆς Ἀχαΐας, ζητεῖ νὰ τῷ
συγχωρηθῇ ἐλευθέρᾳ διατριβῇ ὀλίγων ἡμερῶν ἔτι εἰς τὸ Τμή-
μα τοῦτο.

Θεωρήσαν τὴν ὑπ' Ἀρ. 748 πρᾶξιν τοῦ Δικαστηρίου
χρονολογουμένην τῇ τρίτῃ τοῦ παρόντος, δι' ἧς ἀπεφασί-
σθη νὰ ἀκολουθήσῃ ὁ Θεοδωρόπουλος κατὰ τὴν ὁποίαν ἔλα-
βε κάλεσιν, εἰδὲ μὴ, τὸ Δικαστήριον ἢ ἐλεε προχωρήσει εἰς
τὴν δίκην κατὰ τὸν νόμον.

Θεωρήσαν τὴν ἀπόκρισιν τοῦ αὐτοῦ Θεοδωροπούλου μνηο-
λογουμένην τῇ δωδεκάτῃ τοῦ ἐνεστῶτος, δι' ἣν δὲν ἀρ-
νεῖται μὲν τὸ πρὸς τὸν Μπουντούρη χρέος του, ζητεῖ δὲ
καιρὸν διὰ νὰ τρέξῃ νὰ συναῇ ὅσα δυνηθῇ λείψανα τῆς πε-
ριουσίας του, καὶ νὰ τὰ προσφέρῃ κατὰ τὸν νόμον ὁμοῦ με-
τὰ τὸν ἰσολογισμόν του πρὸς ὅλους τοὺς δανειστάς του.

Ἀποφασίζει.

Α' Διορίζεται ὁ ἐνταῦθα εἰρηοδίκης νὰ σφραγίσῃ τὰς ἀπο-
θήκας, γραφεῖα, χαρτοφυλάκια, κιβώτια, βιβλία, κατὰ-
στιχα, χαρτὰ καὶ ὅσα κινητὰ πράγματα ἤθελον εὑρεθῇ
εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ ῥηθέντος Κ. Θεοδωροπούλου.

Β' Ἀρχεται ἡ πτωχεύσις τοῦ διαληφθέντος Θεοδωροπού-
λου ἀπὸ τῆς δωδεκάτης 12 τοῦ ἐνεστῶτος.

Γ' Διορίζεται ὁ συνδικαστὴς Κ. Σταματέλος Ἀντωνόπου-
λος ἐπ.τροπος ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως ταύτης, καὶ πρᾶ-
κτωρ ὁ ἔμπορος Κ. Γεώργιος Τσιόκρης, διὰ νὰ ἐνεργήσουν
ὅτι τῶν καθηκόντων τῶν.

Δ' Ὁ διαληφθεὶς Κωνσταντῖνος Θεοδωρόπουλος θέλει κρα-
τεῖσθαι ἐνταῦθα ὑπὸ ἀστυνομικὴν φύλαξιν.

Ἡ παρούσα πρᾶξις θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γενικῆς
Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος ἀντίγραφα δὲ αὐτῇ, θέλουν κολ-
λήθῃ εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν καθεδρικὴν

ἐκκλησίαν τῆς πόλεως ταύτης, εἰς τὴν Ἀστυνομίαν, εἰς
τὴν ἀγορὰν καὶ εἰς τὸ κατάλυμα τοῦ ῥηθέντος Κωνσταντίνου
Θεοδωροπούλου.

Ἐν Ἀργεῖ, τῇ 16 Αὐγούστου 1829.

Ὁ Πρόεδρος ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΦΩΚΑΣ.

Ὁ Συνδικαστὴς Δ. ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.

Ὁ Γραμματεὺς Γ. Ν. Κητάρης.

Ἐξ Αἰγίνης, 24 Αὐγούστου.

Τὴν 17 τοῦ λήγοντος μηνός ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης
ἀνεχώρησεν ἐξ Ἀργους εἰς Ναύπλιον, καὶ τὴν 18 ἑσπέρας
ἀπέπλευσεν ἐκεῖθεν εἰς Π. ρην, ὅπου ἔφθασε τὴν παρελθοῦ-
σαν τρίτην. Σήμερον δὲ μετὰ τὸ δειλινὸν κατευδῶθη εἰς Αἰ-
γιναν.

Ἀλλ' ἄραξε τὸ Ῥωσσικὸν πολεμικὸν πλοῖον, ἐπὶ τοῦ ὁ-
ποίου ἔπλευσεν, ὁ Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος τοῦ Τμήματος
μετὰ τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ τῆς νήσου, ἦλθον εἰς προ-
υπάντησιν τῆς Α. Ε. Ὁ Κυβερνήτης ἀποβὰς ὑπεδέχθη ὑπὸ
πολυαριθμῶν λαοῦ συνηθροισμένου εἰς τὸ παράλιον, ἡγουμέ-
νων πολλῶν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων· ἐρχόμενος δὲ ἐχαιρετῆθη
ὑπὸ τῶν ἐν τῷ λιμένι Ψάρριανῶν πλοίων μετὰ 21 πυροβολή-
σεις. Οἱ μαθηταὶ τοῦ τῶν Ψ. ῤ. ρριανῶν σχολείου φέροντες κλά-
δους ἐλαίας καὶ συνοδευόμενοι παρὰ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν
Κυρίου Ι. Λεοντίδου, προπορευομένων τῶν δημογερόντων τῆς
κοινότητος ταύτης, κατέβησαν εἰς τὸν αἰγιαλὸν διὰ νὰ προ-
σφέρωσι τὰ δειγμάτα τῆς ἐγκαρδίου καὶ εὐλικρινοῦς ἀφ-
οσιώσεως καὶ εὐγνωμοσύνης τοῦ λαοῦ εἰς τὸν κοινὸν τεῦτον
τῶν Ἑλλήνων πατέρα.

Προηγούντο εἰκοσιτέσσαρες ἐκ τῶν Ψάρριανῶν παίδων
λευκὰ ἱμάτια ἐνδεδυμένοι, καὶ μετ' αὐτοὺς ἠκολούθουν ἐπὶ δι-
σκῶν στέφανον χρυσοῦν ἀνθόπλεκτον. Ὅταν δὲ ἔφθασαν ἔμ-
προσθεν τοῦ Κυβερνήτου, εἰς ἑξ αὐτῶν ὁ Γεώργιος Χ. Ἀ-
ναγνώστου Δημοσθένους προσεφώνησε τὰδε.

Ἐξοχώτατε,

Πολὺν καιρὸν ἐστερήθημεν ὅλοι σχεδὸν ἐν γένει τὰ ζω-
γόνα φῶτα τοῦ ἡλίου· πολὺν καιρὸν ἐστενάζαμεν πικρὰ ὑπὸ
τινα ζοφερώτατον οὐρανὸν πρὶν τῆς σεβαστῆς ἀφίξεώς σας
εἰς τὸ κλεινὸν ἔδαφος τῆς Ἑλληνικῆς γῆς. Ἀλλ' ἐξαίφνης
λαμπραὶ καὶ διαυγεῖς μετὰ ταῦτα ἀνεζωπυρέθησαν
πάσαυτα ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ὁρίζοντος αἱ ζωηφόροι ἀκτίνες·
λαμπρότεροι ἡμέραι ἀπὸ τότε διαδέχονται λαμπρότερας
ἡμέρας, καὶ τὸ πυκνότετον καὶ βαρύτετον νέφος τῶν πολυ-
εἰδῶν δυστυχιῶν μας διαλύεται ἤδη πέραν τοῦ ἰδικοῦ μας
ὁρίζοντος· τὰ πάντα βαθμηδὸν ἀναζωογονοῦνται πλέον καὶ
ἀνεμψυχόνονται ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐλευθερίας πατρίδος μας.

Ἦδη μάλιστα ἡ πρὸς τὰ αὐτὸθε ταχθεῖα ἐπιστροφή
τῆς ἡμετέρας Ἐξοχότητος δεικνύει ἐναργέστατα τὴν
αἴσιον πρόοδον τῆς πολιτικῆς μας μεταρρυθμίσεως καὶ τὴν
κανονικὴν καὶ εἰρηνικὴν αὐτῆς ἀποκαταστάσιν, ἥτις μὲν

ἀναταί να χρηγήση εἰς τὴν ἀδύατον πολιτείαν μας ὅλα
ἀπαιτούμενα πρὸς στερύειν τῆς κεινῆς ἡμῶν εὐδαι-
μονίας. Εἶθε καὶ ἡ φρόνιμος περ εἰρήνης διαπραγματεύσεις
μετὰ τῆς φιλανθρωπιστάτης ὑπερασπίσεως τῶν εὐεργετῶν
καὶ τριῶν Συμμάχων Βασιλέων, νὰ προσφέρῃ τάχιστα
εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν κλάδον τῆς ἐλαίας.

Ὁ Δημήτριος Ἀνδρέα Γιανίτση ἐπευχήθη

Ἄς ἐκφωνήσωμεν λοιπὸν εἰλικρινῶς ἐκ ψυχῆς καὶ καρ-
πίας. «Τῆσι τε θεῷ ὁ πατήρ τῶν ἀληθῶν φώτων, ὅστις
ἐφύλαξες τὸν φρόνιμον Κυβερνήτην ἡμῶν, καὶ τὸν ἀπ-
εργετὴν ἐν καιρῷ εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ τὰς ἀπαλλάξῃ
τὸν λαόν τας πολυχρονίους δυσφορίας καὶ νὰ μᾶς ὁδηγήσῃ εἰς
τὴν εἰρήνην, χάρισε εἰς αὐτὸν, οὐράνιε πάτερ, ζωὴν πολυ-
χρόνιον καὶ εὐδαίμονα διὰ τὰ συνεργάζεται ὁ κοινὸς οὗτος
πατήρ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος μας.

Ὁ Ἰωάννης Γεωργίου Κανάρη ἐξεφώνησε

Τελευταῖον δὲ ἄς ἐκφωνήσωμεν ὅλοι ὁμοῦ μεγαλοφώνως.
Ζήτωσαν οἱ φιλανθρωπώτατοι εὐεργεταὶ ἡμῶν οἱ Κραται-
ότατοι τρεῖς Σύμμαχοι Βασιλεῖς! Ζήτω ὁ σοφὸς καὶ
ἀγαθὸς ἡμῶν Κυβερνήτης Ἰ. Α. Καποδίστριας! Ζήτω ἡ
Ἑλλάς! Ζήτωσαν ὅλοι οἱ εἰλικρινῶς συναγωνιζόμενοι
φιλογενεῖς καὶ φιλέλληες!

Εἰς τὰς εὐχὰς ταύτας ὅλον τὸ ἐκεῖ παρευρεθὲν πλῆθος
τοῦ λαοῦ συνεκφώνει ἐκάττοτε μεγαλοφώνως τὸ Ζήτω κτλ.

Μετὰ τὸ τέλος δὲ τοῦ λόγου ἡ Α. Ε. προχωρήσας εἰς
τὸν δρόμον τοῦ ἀπῆλθον ἐν τῷ μέσῳ τῶν εἰρημένων εἰκο-
σιτεσσάρων μαθητῶν καὶ τὰ κοράσια φέροντα τὸν στέφανον.
Ἡ Μαροῦ τοῦ Καπετὰν Γιάννη Χ. Ἀλεξανδρῆ προσφερούσα
τὸν στέφανον ἐξεφώνησε τούτους τοὺς λόγους. Δέχθητι,
Ἐξοχώτατε, τὸν στέφανον τοῦτον ὡς σημεῖον
μὲν γὰρ τῆς εὐγνωμοσύνης.

Μετὰ τὸ τέλος τὰ μὲν κοράσια ἐπροπορεύοντο μὲ τὸν
στέφανον πάλιν εἰς τὰς χεῖρας· οἱ δὲ λοιποὶ μαθηταὶ
ἠκολούθουν τὸν Κυβερνήτην, καὶ τὸν ἐσυνώδευσαν ἕως εἰς
τὴν οἰκίαν του, ὅπου τελευταῖον ἐπρόσφερον τὰ κοράσια
τὸν ῥηθέντα στέφανον, τὸν ὅποιον ἡ Α. Ε. ἔλαβεν εὐχα-
ρίστως παρ' αὐτῶν, καὶ οὕτως διελύθη ἡ σεβαστὴ αὕτη
ὑποδοχὴ τῆς Α. Ε. Ὅλος δὲ ὁ λαὸς ὑπεκινεῖτο ἀπὸ τοῦ
ἀδῶν τοῦτο δεῖγμα τῆς εὐγνωμοσύνης.

Τὸ ἐσπέρως δὲ ἐφωτίσθη ἡ πόλις ἀπανταχοῦ.

Προθυμούμενοι καὶ οἱ Κορίνθιοι νὰ μὴ μένωσιν ἐπισω-
τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων, ὡς πρὸς τὴν ἐπιμέλειαν τῶν γραμ-
μάτων, ἐφανέρωσαν εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην κατὰ
τὴν πρὸ καιροῦ ἐκεῖθεν διαδασίαν του τὴν ἐπιθυμίαν τὴν
ταύτην. Ἡ Α. Ε. ἔτοιμος πάντοτε νὰ συντρέχῃ καὶ
εὐκαλέτῃ ὅλα τὰ τοιαῦτα κοινὰ φελλὴ καταστήματα, τοὺς
ἐχρηγήσῃ διὰ τοῦ κατὰ τὴν Ἀρχαλίδαν Ἐκτάκτου Ἐπι-
τρόπου διδάσκαλος τῆς ἀλληλεδιδασκεῖς τὸν Κύριον
Γεώργιον Κωνσταντοῦλην. Ὁ κατὰ τὴν ὁδόστον πλατείαν τοῦ
σχεδίου τῆς πόλεως κείμενος στρατὸν ἐπισκευασθεὶς
ὡς σχολεῖν. Διὰ προεργίας δὲ τοῦ Προσ-
κοῦ Διευκτοῦ Κυρίου Διονυσίου Ὁρβανῶ ἤρχισαν νὰ
ῥιζοῦνται ὑπὲρ τοῦ σχεδίου τούτου συνδρομαὶ ἀπὸ τοὺς
κατοικοῦς τῆς πόλεως, καθὼς καὶ τῆς Βόχας, τοὺς ὅποιους
ὁ καιρὸς θέλομεν δημοσιεύσει. Κατὰ τὸ παρὸν δὲ κοινὰ
ἔπειτα εἰς τοὺς ἀστυνόμους μας τὸν λόγον τοῦ Κυρίου
Γ. Κωνσταντοῦλη, τὸν ὅστις ἐξεφώνησε κατὰ τὴν ὁδοστον,

συνελόντων τῶν πρεσβύτων τῆς ἐπαρχίας καὶ πολλῶν
λαοῦ.

«Μεταξὺ τοῦ λαοῦ τῆς Κορινθίας δὲνεῖναι παραδοξόν. ἂν
ἀκόμη εὐρίσκωνται τινες πρεσβύτεροι παριφθαρμίως τὸ
ὄνομα τῆς περιφθίμου Κορινθίας, Κόρθος λέγοντες ἀντὶ
Κόρινθος.

«Οἱ τοιοῦτοι δὲν ἤξεύρου, πῶς τοῦτο τὸ ἱερὸν ἔδαφος, τὸ
ὅποιον πατοῦν οἱ παῖδες των, εἶναι ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον ἐτίμη-
σαν αἰῶνες μὲ τόσας λαμπρὰς πανηγύρεις καὶ ἐνδόξων ἀν-
δρῶν συνέθρια.

«Ἐλησμόνησαν, μᾶλλον δὲ, κάμμιαν ἰδέαν δὲν ἔχουν πε-
ρὶ τῶν ἐνδόξων Κορινθίων, οἱ ὅποιοι ἔγειναν ὑποκείμενα καὶ
ἐπλήρωσαν πολὺ μέρος τῆς Ἑλληνικῆς ἱστορίας, καὶ ἔδω-
καν λαμπρὰν καὶ ἀξίαν ὕλην εἰς πολλὰ πολλῶν συγγραφέ-
ων συγγράμματα.

«Θεωροῦν ἀδιαφόρως ὅλα ἐκεῖνα τὰ λείψανα τῆς ἀρχαίας
μεγαλοπρεπείας τῆς Κορινθίου, τὰ ὅπδια μῆτε τοῦ χρόνου τὸ
δρέπανον, μῆτε ὁ σίδηρος καὶ τὸ σῦρ τῆς ἐξημώσεως ἠμπό-
ρεσαν νὰ ἀναλύσουν εἰς τὸ μηδέν.

«Ἡ πόλις σας, Κορίνθιοι, ὅσοι εὐρίσκεσθε εἰς ταύτην τὴν
ἄνοιαν, ἡ πόλις σας εἶναι ἡ πατρίς τῶν Τιμολεόντων. Αὐ-
τὴ ὑπῆρξεν ἡ ἀποθήκη τοῦ πλούτου καὶ τοῦ θησαυροῦ, τὰ
ἐποῖα ὁ ῥιψοκίνδυνος ἔμπορος συνάγων μὲ πολλοὺς ἰδρωτάς
ἀπὸ μακρυνὰς πόλεις εἶχεν ἐδῶ ταμιευμένα.

«Μ' ἓνα λόγον ἡ Κόρινθος ἦτον ἐκεῖνη ἡ πόλις, τὴν ὅποι-
αν ἡ ἡμερότης ἔκαμε καταγωγὴν δεκτικὸν διδασκαλίας θεο-
πνεύστων ἀνδρῶν, ὅτινες εὗρον ἐν αὐτῇ τὰ μέσα διὰ νὰ κη-
ρύξουν τὴν ὑψηλοτέραν καὶ ἐντελὴ ἠθικὴν, καὶ νὰ εἰσάξουν
εἰς τοὺς Ἑλληνας τὴν ἀληθὴ θεολατρείαν, ἣτις ὑπόσχε-
ται γῆς ἀγαθὰ καὶ μακαριότητα οὐρανοῦ.

«Τοιαύτη ἦτον ἡ πόλις σας ποτὲ, Κορίνθιοι, διὰ τῆς ὁποί-
ας τὴν ἀρχαίαν λαμπρότητα, ἔσον ἠμπόρεσα σύντομα, ἔδωκα
νὰ καταλάβουν οἱ ἀγνοῦντες, ἀπὸ τὴν ἀρχὴν, ὅτι δὲν εἶναι
παραδοξόν, ἂν αὐτοὶ εὐρίσκωνται εἰς ἄνοιαν. Ἀλλὰ τάχα
ἤξευρετε τὸ διατί;

«Ναί, ἐκεῖνο, τὸ ὅποιον κάποιος ἀνάμεσόν σας ἐψιθύρισε.
Ναί, αἴτιον ἐστάθη ἡ ἀμάθεια, τὸ κοπτερὸν καὶ ἀνεπαί-
σθητόν ὄπλον, μὲ τὸ ὅποιον ἀνάμεσα πολυχρονίου εἰρήνης οἱ
τύραννοι πολεμῶν καταδυναστευμένα ὑπήκοα. Αὐτοὶ δὲν εὐ-
χαριστοῦνται νὰ δουλίσουν σῶμα, ἀλλὰ θέλουν νὰ κάμνουν
δούλην τὴν ψυχὴν, καὶ πᾶσχαν νὰ ἐξαλείψουν τὸ ὅποιον ὁ
θεὸς ἐχάρισεν εἰς τὸν ἄνθρωπον αὐτεξούσιον.

«Οἱ τύραννοι δὲν γίνονται ποτε καλοὶ πατέρες, διὰ νὰ μορ-
φώσῃ καὶ μεταπλάσῃ ἔθνη. ἀλλὰ ἐξαχρεῖνουν καὶ
ἀνδραποδίζουν ἔθνη μὲ τὰς πλέων μισαρὰς ῥαδιουργίας
καὶ σατανικοὺς τρόπους. Καὶ διατί; διὰ νὰ τυραννῶν αἰῶ-
νια, διὰ νὰ μὴν εὕρεται ἄτομον μὲ τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ
ἐν αὐτοῖς.

«Μόνος ὁ φωτισμένος ἄνθρωπος δὲν προδίδει τὸ ὅποιον
ἔλαβεν ἀπὸ τὸν πλάστη τὸν αὐτεξούσιον. Βάλλει ἔμπρο-
σθεν τοῦ μυρτος μύριαν εἰδὼν θανάτους. Ὁ αὐτεξούσιος ἄν-
θρωπος ἐφεύρισκε κάθε μηχανὴν σκέπαι καὶ κόπτει τὰς
αἰύσεις, καὶ τὰ δεσμά τινος φωτισμένου, καὶ κάμνει πρὸς
τύραννον καὶ τρεῖς καὶ νὰ κρημνισθῇ ἀπὸ τὸν τυραννικὸν
ῥυθμόν.

«Διὰ τοὺς φωτισμένους καὶ γινέζοντας τὸ αὐτεξούσιον
με φαίνεται, καὶ ὁ Ἰησοῦς μας Χριστὸς παρήγγελλε· «Μὴ

δεισθε, λέγων, μὴ φοβείσθε ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα, τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων τι ποιῆσαι· ὅτι ἐπρε-
νὰ κηρύξωσιν ἀναμέσον τυράννων τὴν ὑψηλὴν διδασκα-
λίαν, ἣτις εἶπετο νὰ κρημνίσῃ καὶ τοὺς θρόνους τῶν καὶ
τοὺς ἀψύχους θεοὺς τῶν.

Ἄν καὶ τὸ πλέον εὐγενέστερον καὶ πλέον τελειό-
τερον εἶναι ὁ ἄνθρωπος ἀπὸ τὰ πλάσματα, ὅσα ἢ
ἀντικειμενικὴ χεὶρ τοῦ θεοῦ ἐδημιούργησεν ἐπὶ γῆς, μὴ-
ὅν τούτῳ δὲ διαφέρει παρὰ ὀλίγον τίποτε ἀπὸ τὰ ὅποια
νομάζομεν κτήνη, ὅταν δὲν ἐκτυλίσῃ τὰς ψυχικὰς του δι-
ατάξεις μετὰ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἐπιστημῶν καὶ τεχνῶν· εὐ-
λόγηται τοῦ ἀφαιρεῖται τὸ αὐτεξούσιον, καὶ ὡς ἐν τιμῇ, καθὼς
λέγει ὁ βασιλεὺς Δαβὶδ, δὲν καταλαμβάνει, ἀλλὰ συμ-
περιβάλλεται μετὰ τὰ κτήνη καὶ ἐξομοιοῦται μετὰ αὐτά.

Ἔἰς τοιαύτην κατάστασιν εὐρίσκετο ὁ Ἕλληνας πρὸ τοῦ
πολέμου. Αὐτὸς ὁ πόλεμος, ὅστις ἐκ νέου κατέστρεψε τὰς
Ἑλληνίδας πόλεις καὶ τὴν Κόρινθον, εἶναι ὁ ἄγγελος, ὅ-
τις μηνύει τῇ Ἑλλάδι τὴν δόξαν αὐτῆς, ἅμα ἔπαυται ὁ-
λίγον καὶ ἄφησε τὸν Ἕλληνα μετὰ τὸ αὐτεξούσιον του, κη-
ρύττει καλὰ καὶ διὰ τὴν πόλιν σας καὶ διὰ σᾶς, Κορίνθιοι.

Εἶναι μικρὰ θυσία, ἂν ὁ πόλεμος ἤρπασεν ἀπὸ τὰς ἀγ-
κάλας τούτου υἱόν, ἐκείνου ἀδελφόν, ἄλλου τὸν πατέρα ἢ τὴν
μητέρα. Δὲν εἶναι τίποτε, ὡς πρὸς τὴν ἐρήμωσιν καὶ
τὴν δυστυχίαν, αἱ ὅποια κατέβλησαν πρὸ ὀλίγου τὴν
Κόρινθον. Τοιαύτη εἶναι, Κορίνθιοι, τοῦ πολέμου ἡ
φύσις· ἐν ὀλίγῳ διαστήματι ἐξαφανίζει ὅσα πολυχρόνιος εἰρή-
νη ἠμῶν ἔφερε μετὰ πολλοὺς ἰδρώτας νὰ κατασκευάσῃ καὶ πᾶ-
σιν κάνεῖς λαὸς δὲν δύναται χωρὶς μεγάλας δαπάνας καὶ
χωρὶς θυσίας νὰ ἀποκτήσῃ ἐλευθερίαν, νὰ συντριφῇ ζυγόν,
καὶ ζυγόν, ὅποιον εἶχεν ἐπὶ τοῦ τραχήλου τῶν οἱ Ἕλληνες.

Ἡ πόλις σας, Κορίνθιοι, κεῖται εἰς τὸν Ἰσθμόν· ἔχει δεξιά
της καὶ ἀριστερά της πλησίον δύο θαλάσσας. Ἀλλὰ ἐπαρ-
χίαι καὶ πόλεις ἅς φιλονεικοῦν μετὰ τὴν Κόρινθον ἢ διὰ τὴν
εὐφορίαν τῆς γῆς, ἢ τὴν τερπνότητα τῶν χωρίων, ἢ τὴν εὐ-
κρασίαν τοῦ αἵματος, ἢ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὑδάτων· ἀλλὰ καὶ
μία δὲν θέλει ἔχει ποτὲ εὐκολώτερον τρόπον ἐμπορίου ἀπὸ
τὴν Κόρινθον ὥστε ἔπεται νὰ φθάσῃ καὶ εὐκολώτερα εἰς
τὸν πλουτισμὸν καὶ τὴν καλλονήν· καὶ σεῖς, Κορίνθιοι, ἂν δὲν
γένῃ μεταβολὴ εἰς τὴν τάξιν τῆς φύσεως, σεῖς μέλλετε νὰ
εὐτυχίσετε εὐτυχίαν ἀνωτέραν τῶν ἄλλων.

Ἀλλὰ πρὸ πάντων, ὡς καὶ οἱ ἴδιοι ἐγνωρίσατε, σᾶς χρει-
άζεται ἐκεῖνο τὸ ὄπλον, μετὰ τὸ ὅποιον χρεωστεῖτε νὰ εἰσθε ὁ-
λοὶ ἐφωτισμένοι ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου ὅλοι χρεωστεῖ-
τε νὰ ἐξαρτήσετε εἰς τὴν ὁσφύν σας τῆς μαθήσεως τὴν
ἀκαταμάχητον ῥομφαίαν, διὰ νὰ ἀποδιώξετε τὴν ἀμάθει-
αν, τὸν μεγαλύτερον ἐχθρὸν, ἐχθρὸν, ὅστις δουλοῖαι καὶ ψυ-
χὴν καὶ σῶμα, ἐχθρὸν, ὅστις ἐναντιοῦται εἰς τοῦ ὑψίστου
τὴν θέλησιν, καὶ ἐχθρεύει τὸ πλάσμα μετὰ τὸν ἴδιον πλά-
στην του.

Δὲν ἔχει χρειάν ἡ παιδεία ἀπὸ τοῦ ἀσθενεῖς μου λόγους·
αὕτη εἶναι ἡ πάρεδρος τῷ θρόνῳ τοῦ θεοῦ, ἡ νύμφη τοῦ θε-
οῦ· αὕτη ὑψωσε τὰ εὐνομούμενα ἔθνη εἰς τὸ ὁρώμενον ὕψος
τῆς δυνάμεως καὶ τῆς εὐτυχίας. Εἰς ταύτην τὴν εὐτυχί-
αν σπεύδει καὶ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις νὰ ἀνυψώσῃ τὸ
Ἑλληνικὸν ἔθνος, καὶ διαγάττει πανταχοῦ τῶν πόλεων σχο-

λεῖα, καὶ ἀνεγείρει ὑπὸ τὴν προστασίαν πατρὸς φιλοστύρ-
γου καὶ σοφοῦ Κυβερνήτου λαμπρά κατοικητήρια τῶν μου-
σῶν, τὰς ὁποίας ἀνακαλεῖ εἰς τὴν παλαιάν των ἐστίαν.

Ἔχετε λοιπὸν συνεργάτην εἰς τὸν ἱερὸν τούτου σκοπὸν
σας τοιοῦτον ἄνδρα, τὸν ὅποιον ἡ θεία πρόνοια μᾶς ἐξα-
πέστειλε, καὶ τὸν ὅποιον ἡ Εὐρώπη ἐγνώρισεν ὡς ἓνα τῶν
πρώτων πολιτικῶν τῆς διὰ νὰ προσλαμβάνῃ κοντὰ εἰς τὰ
ἄλλα καὶ τὰς χρείας, αἱ ὁποῖαι ἡμποροῦν νὰ ἔπονται ἀπὸ
καιρὸν εἰς καιρὸν εἰς τὴν ἀπόκτησιν τελείου φωτισμοῦ.

Κατὰ τὸ παρὸν ἔχει χρειάν ἡ νεολαία τῆς Κορινθίας
ἀπὸ τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον, μέθοδον, ἣτις ἐν ὀλί-
γῳ διαστήματι ὑπόσχεται νὰ μάθῃ παῖδας καὶ κόρας τὸν
τρόπον τῆς ἀναγνώσεως, γραφῆς καὶ ἀριθμητικῆς. Τούτο
ἐγὼ ἐπαγγέλλομαι, καὶ διὰ τοῦτο ἐστάλην ἀπὸ τὸν Σ. Κυ-
βερνήτην. Ἀρκεῖ σας, Κορίνθιοι, νὰ γνωρίσετε, κοντὰ εἰς ὅ-
σα εἶπα, ὅτι χρεωτεῖτε νὰ δώσετε εἰς τὸ ἔθνος τὸν καλὸν
τούτου ἔρανον, καλοὺς πατέρας, λέγω καὶ καλὰς μητέρας·
εἰς τὸ ἐξῆς χρεωστεῖτε νὰ στείλετε καὶ τὰ παῖδιά καὶ τὰ
κόρασά εἰς τὴν μάθησιν τῆς Ἀλληλοδιδασκτικῆς. Συλλο-
γηθῆτε καλῶς, καὶ βεβαιωθῆτε αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν ὅτι, ὅ-
ταν αἱ γυναῖκες ἑνὸς ἔθνους φωτισθῶσι, τότε γενικῶς τὸ ἔ-
θνος φωτίζεται· τότε αἱ μητέρες, καθὼς μετὰ τὸ γάλα τρέ-
φουν τὰ τέκνα, οὕτω καὶ μετὰ τὴν διδασκαλίαν δέλουν ἐμ-
πειεῖ εἰς αὐτὰ τὰ ἔθνη, τὰ ὅποια χρεωτεῖ νὰ ἔχῃ ὁ ἐλεύ-
θερος ἄνθρωπος, διὰ νὰ ὑπερασπίζεται τὴν ὑπαρξίν του καὶ
εὐτυχίαν.

Ναὶ, ἀξιολόγητε Διοικητὰ, σὺ, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν ἀξί-
τητα ἐνεπιστεύθη ἡ σοφὴ Κυβέρνησις καὶ τὸν φωτισμὸν
ταύτης τῆς νεολαίας, σὺ βεβαιώσον τὸν λόγον μου· ἔχεις λό-
γον πολλὰ ἰσχυρότερόν μου, ἔχεις σύνεσιν καὶ πειθὺ ἐπὶ
τούτοις διὰ νὰ κηρυχθῇ ἡ Ἑλληνικὴ εὐγνωμοσύνη πρὸς τοὺς
ἐνεργετοῦντας τὴν Ἑλλάδα. Ῥῆξε μεγάλην φωνὴν διὰ νὰ
τὴν ἀκολουθήσουν ὅλοι οἱ παρόντες, κράζοντες: Ζήτωσαν
αἱ Σύμμαχοι Δυνάμεις, Ζήτω ὁ Ἐξοχώτατος ἡμῶν Κυ-
βερνήτης, Ζήτω ἡ Ἑλλάς.

Ἐφημερίς τις τοῦ Λουδίνου διίσχυρίζεται ὅτι τὸ δημό-
σιον χρέος ὅλων τῶν βασιλείων καὶ ἡγεμονιῶν τῆς Εὐρώπης
ἀναβαίνει εἰς 744 ἑκατομμύρια λιτρῶν στερλίνων, τουτέστι
τρῖα ἑκατομμύρια ὀλιγώτερον τοῦ δημοσίου χρέους τῆς
μόνης Ἀγγλίας.

Τολμηροὶ τινες θαλασσοπόροι ἐκ Ναντουκέτ [τῶν Ὁμν-
σπόνδων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς] κατώρθωσαν διὰ μακρὰς
ἐπιμονῆς καὶ ἀπειρῶν κινδύνων νὰ ἀνακαλύψωσι κατὰ τὰ
πελάγη τῆς μεσημβρίας καὶ πρὸς τὸ νότιον μέρος τοῦ
Βῆρηνικοῦ Ὠκεανοῦ ὑπὲρ τὰς διακοσίας νήσους ἀγνώστους
μέχρι τοῦδε εἰς τὸν πολιτισμένον κόσμον. Τὰς εὐρον δὲ
κατωκημένας ἀπὸ ἀνθρώπων, οἵτινες δὲν ἐγνώριζον καμ-
μίαν ἄλλην ἀνθρωπίνην μορφήν παρεκτὸς τῆς ἰδικῆς των.